Lieta Nr.128017707
143/AA43 – 0545 – 08/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 28.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga,

piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai *I.M.* un viņa pilnvarotajam pārstāvim *J.U.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *I.M.*, */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotās daļas sakarā ar *I.M.* apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2007.gada 19.marta lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 15.martā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 238290 par to, ka *I.M.* 2007.gada 15.martā plkst.00.05 Rīgā vadīja automašīnu Honda Civic ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* pa Flotes ielu no Parādes ielas puses Kapteiņu ielas virzienā un atteicās no noteiktā kārtībā izdarāmās alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes konstatējošās pārbaudes. Atteikšanās fiksēta Narkoloģijas valsts aģentūrā Rīgā, Hospitāļu ielā 55.

Protokolā norādīts, ka ar savām darbībām *I.M.* izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15]panta astotajā daļā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2007.gada 19.marta lēmumu (turpmāk – Lēmums) *I.M.* atzīts par vainīgu LAPK 149.[15]panta astotajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu Ls 500 (pieci simti latu) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] *I.M.* tiesas sēdē savu vainu atzina un paskaidroja, ka no pārbaudes atteicās, jo uzskatīja, ka nav vadījis automašīnu alkohola reibumā un viņu pārbauda nepamatoti.

[2.2] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesnese secina, ka *I.M.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar paskaidrojumiem, lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā. Administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi pēc LAPK 149.[15]panta astotās daļas.

[2.3] 2007.gada 15.marta transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB 201380 norādīts, ka *I.M.* no pārbaudes ar mēraparātu Lion SD – 400 atteicās.

2007.gada 15.marta medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.1432 norādīts, ka *I.M.* atsakās no visāda veida pārbaudēm. Pārkāpējam konstatēts reibums klīniski.

[2.4] Pārkāpēja vaina pierādīta ar paša paskaidrojumiem, administratīvā pārkāpuma protokolu, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu un medicīniskās pārbaudes protokolu.

[2.5] Uzliekot sodu, tiesnese ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par apstākļiem, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, tiesnese atzīst to, ka pārkāpējs savu vainu atzina un izdarīto nožēloja.

Apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, tiesnese nekonstatē.

[2.6] Nosakot sodu pārkāpējam, tiesnese atzīst, ka administratīvā soda mērķi – lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai pārkāpējs neizdarītu jaunus pārkāpumus, var panākt, piemērojot administratīvo arestu, uzliekot naudas sodu un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

[2.7] Saskaņā ar LAPK 15.pantu karavīrus sauc pie administratīvās atbildības uz vispārējiem pamatiem, bet viņiem nevar piemērot administratīvo arestu.

[3] Par Lēmumu *I.M.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot Lēmumu atcelt.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Pieņemot Lēmumu, tiesa, pārkāpjot objektivitātes principu, ir vērtējusi tikai policijas darbinieku liecības, kas ir gan pretrunīgas, gan nekonsekventas, padarot tās par mazticamām un kritiski vērtējamām.

[3.1.1] Policistu sniegtie ziņojumi ir pilnīgi nepatiesi, sagrozīti un pretrunīgi, ko var apliecināt liecinieki, kas atradās notikuma vietā un redzēja visus notikumus, kā arī pretrunas novērojamas policistu ziņojumos un protokolā. Policistu ziņojumi ir uzrakstīti pilnīgi nesaprotamā rokrakstā ar neskaitāmām ortogrāfijas un gramatikas kļūdām, kas liecina par policijas darbinieku nespēju precīzi aprakstīt notikumus, kā arī par valsts valodas nezināšanu. Ziņojumos novērojami arī neatrunāti labojumi, kā rezultātā nevar noteikt precīzu notikumu laiku. Laiks katrā no policijas darbinieku ziņojumiem atšķiras – vienā tas ir 00.00, bet savukārt otrā tas ir 00.05. *I.M.*

uzskata, ka šādus ziņojumus nevar ņemt vērā, jo tie ir pilnīgi neskaidri un nesaprotami, uz ko pamatoti norādīja arī tiesnese, izskatot lietu.

[3.1.2] Ziņojumos policijas darbinieki norāda, ka apturējuši *I.M.*, vadot automašīnu, taču tas ir pilnīgi nepatiesi. Automašīna netika apturēta braucot - tā stāvēja braucamās daļas malā uz Flotes ielas, kādus 10 metrus aiz autobusa pieturas, jo šajā brīdī gaidījuši pienākam autobusu. Automašīnas dzinējs bija izslēgts. Tuvākajos 200 metros, kas ir attālums no minētās autobusa pieturas, kas atrodas uz Flotes ielas, līdz policistu ziņojumos norādītajam tiltam, neviena policijas ekipāža nebija manāma, ko var apliecināt liecinieki. Liecinieki var apliecināt arī tādus būtiskus apstākļus kā veidu, kādā *I.M.* aizturēja, kā arī to, kā policijas darbinieki pārkāpa savas pilnvaras, gan aizturot *I.M.*, gan arī veicot normatīvajos aktos noteiktās pārbaudes.

[3.1.3] Šajā laikā *I.M.* automašīnas virzienā brauca vairākas automašīnas, taču viena no tām nekaunīgi brauca ar ieslēgtām tālajām gaismām, kā vēlāk izrādījās policijas patruļa. *I.M.* uzskata, ka minētajā gadījumā policijas ekipāžai būtu bijis jāizmanto bākugunis kā brīdinājuma signāls, nevis automašīnas tālās gaismas. Viens no policistiem pienāca pie automašīnas un atvēra durvis, nestādoties priekšā, lūdza uzrādīt dokumentus, ko arī *I.M.* nekavējoties izdarīja. Secinājis, ka ar dokumentiem viss ir kārtībā, policijas darbinieks lūdza *I.M.* izkāpt no automašīnas. Šajā brīdī *I.M.* lūdza izskaidrot iemeslu, kāpēc viņš aizturēts un kāpēc viņam būtu jākāpj ārā, taču policijas darbinieks neklausījās *I.M.* un uzstāja uz to, lai *I.M.* atdod viņam automašīnas atslēgas un kāpj ārā no automašīnas. Tāpat arī policijas darbinieks nepiedāvāja veikt alkohola pārbaudi ar mēraparātu uz vietas, kā tas tika minēts policistu ziņojumos, to var apliecināt arī liecinieki. Pirmoreiz šī pārbaude tika piedāvāta ārstniecības iestādē, kur *I.M.* no tās atteicās. Šis fakts ir fiksēts arī administratīvā pārkāpuma protokolā, kur minēts, ka atteikšanās fiksēta nevis notikumu vietā, kā to norāda policisti savos ziņojumos, bet tikai Narkoloģijas valsts aģentūrā, kas atrodas Hospitāļu ielā 55, Rīgā. Tas pierāda to, ka policisti nemaz nav piedāvājuši veikt alkohola pārbaudi uz vietas, jo tas nekur nav fiksēts, kā arī nav fiksēta atteikšanās no alkohola pārbaudes, izņemot dokumentus, kas sastādīti daudz vēlāk jau medicīnas iestādē. Tāpat tiesai būtu kritiski jāvērtē policistu pretrunīgie un nesaprotamie ziņojumi, kuros ir vairākas pareizrakstības kļūdas, līdz ar to policistu rakstīto nevar ņemt vērā, uzskatīt par pierādījumu vai liecību, jo pareizrakstība un druku kļūdas var izmainīt notikuma vai paskaidrojuma būtību.

[3.1.4] Iepazīstoties ar policistu ziņojumu, dīvaina un pretrunīga šķiet policista liecība, ar kuru viņš pārliecinoši bez kaut kādām medicīniskām zināšanām nosaka to, ka *I.M.* atradās alkoholiskā reibumā, neveicot nekādas pārbaudes ar mēraparātu. *I.M.* uzskata, ka nekoordinētas kustības un neskaidra valoda nevar būt pietiekams iemesls tam, lai policijas darbinieks kā cilvēks bez medicīniskām zināšanām konstatētu reibuma stāvokli. Šīs minētās pazīmes iespējamas arī nogurušam cilvēkam. Pilnīgi neizprotami policists definē alkohola smaku „alkoholam līdzīga", kas norāda uz to, ka tas

varēja arī nebūt alkohols, bet ļoti iespējams nesen uz logiem uzsmidzināts logu šķidrums, kam tiešām ir alkoholam līdzīga smaka.

[3.1.5] Policijas darbiniekiem nebija tiesību *I.M.* aizturēt, jo viņš automašīnu nevadīja un netaisījās to darīt. Šajā situācijā *I.M.* nevarēja uzskatīt par vadītāju, jo automašīnu viņš nevadīja un tās dzinējs bija izslēgts. *I.M.* uzskata, ka par vadītāju nevar uzskatīt cilvēku, kas sēž automašīnā, bet nevada to. Šādā gadījumā arī visas pārējās personas, kas atradās automašīnā, būtu jāuzskata par vadītājiem. No iepriekš minētā izriet, ka policijas darbinieki par automašīnas vadīšanu var aizturēt jebkuru personu, kas kādreiz savā mūžā ir vadījusi automašīnu.

[3.2] *I.M.* vēlas atzīmēt arī vairākus policijas darbinieku procesuālos pārkāpumus, kuru rezultātā pārkāptas Latvijas Republikas (LR) tiesību normas. *I.M.* netika izsniegts administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu komplekta otrs eksemplārs, un šādā veidā tika pārkāpti Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.484 par administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu un naudas soda kvīts veidlapu izgatavošanas un izmantošanas kārtību 4.13, 4.14, 4.16, un 7.punkts. Par augstāk minēto noteikumu pārkāpumu liecina tas, ka protokolā nav atzīmes par protokola izsniegšanu. 2007.gada 15.martā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu *I.M.* nav saņēmis līdz pat šai dienai. Šajā administratīvajā pārkāpuma protokolā nav atrodami ieraksti, ar kuriem tiktu fiksēti liecinieki, kuri atradās automašīnas salonā, kopā ar *I.M.* bija viena sieviete un divi vīrieši. Šie liecinieki ir minēti policijas ziņojumos, taču to identitātes nav noskaidrotas. Tāpat arī no šiem lieciniekiem netika ņemti paskaidrojumi. Liecinieku liecībām šajā gadījumā būtu bijusi ļoti liela nozīme, liecinot par policijas darbinieku patvaļu.

[3.3] Administratīvā pārkāpuma protokola kopijā ir redzama atzīme par to, ka ir paziņots par lietas izskatīšanas laiku, vietu un datumu, taču ne administratīvā pārkāpuma protokola eksemplāru, ne citu paziņojumu likumā noteiktā kārtībā *I.M.* nesaņēma. Lietas materiālos nav neviena ieraksta, kas apliecinātu, ka par ierašanos uz lietas izskatīšanu būtu jebkādā veida (fakss, telefons, pavēste) paziņots. *I.M.* uzskata, ka šis ir ļoti būtisks pārkāpums, jo šādā veidā tiek pārkāpti vairāki administratīvā procesa principi, tādi kā tiesiskuma princips, tiesiskās paļāvības princips, kā arī procesuālā taisnīguma princips.

[3.4] Pārkāpumi pieļauti ne tikai pirmstiesas procesā, bet arī tiesas procesā, iztiesājot lietu. Būtisks trūkums, reizē arī LR tiesību normu pārkāpums, ir tiesas sēdes protokola neesamība. Administratīvā procesa likuma 136.pantā noteikts, ka katrā tiesas sēdē raksta tiesas sēdes protokolu. Taču 2007.gada 19.marta tiesas sēdē tiesas sēdes protokols netika rakstīts. Atkāpe no šīs tiesību normas būtiski ierobežo tāda administratīvā procesa principa kā tiesiskās paļāvības principa un tāda vispārējā tiesību principa kā atklātuma principa īstenošanu. Šajā gadījumā tiesas sēdes protokols netika rakstīts, kā rezultātā Lēmumā ir nepareizi interpretēts tiesas sēdē notiekošais. Savu vainu *I.M.* neatzina pirmstiesas izmeklēšanā, kā arī tiesas sēdes laikā uz tiesneses jautājumu, vai *I.M.* atzīst savu vainu, viņš atbildēja noraidoši.

Tomēr Lēmumā tiesnese norāda, ka savu vainu *I.M.* atzina, kas ir pilnīgi nepatiesi, jo savu vainu *I.M.* nekādā veidā neatzina nevienā lietas izskatīšanas stadijā, ko pierāda arī lietā esošie dokumenti. Šāda tiesību principu ignorēšana būtiski ietekmē *I.M.* kā administratīvā procesa dalībnieka intereses un tiesības.

[3.5] Lēmums ir paviršs un nepietiekoši argumentēts. Tiesas lēmumā argumenti ir vispārīgi, nekonkrēti, tādi, ar kuriem vainu pierādīt nav iespējams. Jānorāda, ka Lēmuma trūkumi iespējami policijas paviršā darba dēļ, jo policijas pierādījumi un sniegtā dokumentācija ir zem katras kritikas. Izvērtējot šādus pierādījumus, kas balstās uz paviršiem policijas darbinieku ziņojumiem, administratīvā pārkāpuma protokolu un citiem nepilnīgiem policijas darbinieku sastādītiem dokumentiem, *I.M.* uzskata, ka nevar pieņemt kvalitatīvu lēmumu attiecīgajā lietā, jo tajā ir vēl daudz strīdīgu jautājumu, kuriem nav rastas atbildes.

[4] Tiesas sēdē *I.M.* un viņa pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem apsvērumiem.

Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki *J.B.*, *A.L.* un *I.G.*.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *I.M.* apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[6] Saskaņā ar LAPK 149.^{15}panta astoto daļu par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes - (..) transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu piecsimt latu apmērā un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{5}panta pirmā daļā noteic, lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki (..) ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt tās rezultātiem. Kārtību, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā, nosaka Ministru kabinets.

[7] Lietā nav strīda par to, ka *I.M.* ir atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko, psihotropo vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes.

Lietā ir strīds par to, vai *I.M.* ir izdarījis pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{15}panta astotajā daļā, ņemot vērā apstākli, ka viņš noliedz

transportlīdzekļa vadīšanas faktu administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā.

[8] Atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[9] Administratīvā apgabaltiesa lietā konstatē šādus turpmāk minētos apstākļus.

[9.1] 2007.gada 15.martā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 238290 *(lietas lapa 6)* par to, ka *I.M.* 2007.gada 15.martā plkst.00.05 Rīgā vadīja automašīnu Honda Civic ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* pa Flotes ielu no Parādes ielas puses Kapteiņu ielas virzienā un atteicās no noteiktā kārtībā izdarāmās alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes konstatējošās pārbaudes. Atteikšanās fiksēta Narkoloģijas valsts aģentūrā Rīgā, Hospitāļu ielā 55.

[9.2] No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB 201380 *(lietas lapa 8)* redzams, ka *I.M.* ir atteicies no pārbaudes ar alkometru.

[9.3] 2007.gada 15.marta medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.1432 alkohola ietekmes noteikšanai *(lietas lapa 9)* konstatēts (protokola 26.aile - atzinums), ka *I.M.* atsakās no ekspertīzes, ir konstatēta alkohola ietekme klīniski.

[9.4] No policijas darbinieka *I.G.* 2007.gada 15.marta dienesta ziņojuma *(lietas lapa 10)* izriet, ka 2007.gada 15.martā ap plkst.00.05 *I.G.* kopā ar inspektoru *A.L.* atradies uz Flotes ielas netālu no tilta. Šajā brīdī pamanījuši automašīnu, kura brauca pa Flotes ielu no Parādes ielas puses Kapteiņu ielas virzienā. *A.L.* pacēla zizli, lai šo automašīnu apturētu, taču tā strauji nobremzēja 10 – 15 m attālumā no inspektora. *A.L.* piegāja pie minētās automašīnas un deva zīmi, ka vadītājs ir alkohola reibumā. *I.G.* arī piegājis pie automašīnas Honda Civic, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/,* un dzirdējis, ka vadītājs atsakās atdot automašīnas atslēgas, necenzēti lamājas un mēģina ar rokām atgrūst *A.L.* no automašīnas. Automašīnas vadītājs ierosināja tās pasažieriem fiziski ietekmēt policijas darbiniekus. Minētie pasažieri bija agresīvi noskaņoti. Mēģinot vadītāju izvilkt no automašīnas, viņš darīja visu, lai tas neizdotos. Par notikušo tika paziņots dežūrdaļai un izsaukti papildspēki. Automašīnas vadītājs *I.M.* tika

nogādāts Hospitāļu ielā 55 un pēc tam policijas 9.iecirknī Daugavgrīvas ielā 34.

[9.5] No policijas darbinieka *A.L.* 2007.gada 15.marta dienesta ziņojuma *(lietas lapa 11)* izriet, ka 2007.gada 15.martā ap plkst.00.05 *A.L.* kopā ar jaunāko inspektoru *I.G.* atradies uz Flotes ielas netālu no tilta, kur veica vadītāju pārbaudi, izmantojot alkometru „Lion". Šajā brīdī *A.L.* pamanīja, ka virzienā no Parādes ielas uz Kapteiņu ielu policistu virzienā brauc automašīna. *A.L.* pacēla atstarojošu zizli, lai šo automašīnu apturētu, bet tā strauji nobremzēja un apstājās 10 – 15 m attālumā no viņa. Pieejot pie automašīnas Honda Civic, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, redzējis, ka automašīnā bez vadītāja atrodas vēl trīs cilvēki, divi vīrieši un sieviete, no salona nāca stipra, specifiska alkoholam līdzīga smaka. Palūdzot uzrādīt vadītājam dokumentus, *A.L.* secinājis, ka vadītājs *I.M.* atrodas reibuma stāvoklī (nekoordinētas kustības, neskaidra valoda). *A.L.* piedāvājis veikt alkohola pārbaudi uz vietas ar alkometru „Lion", bet vadītājs no tās atteicies, rupjā formā necenzēti lamājoties. *A.L.* palūdzis atdot automašīnas atslēgas, bet vadītājs tās izvilcis no aizdedzes un ielicis kabatā, paziņojot, ka tā ir viņa automašīna un viņš to nevienam neatdos. Palūdzot vadītājam izkāpt no automašīnas, viņš kategoriski atteicās to darīt, apsaukādams policistus ar necenzētiem vārdiem, kā arī ierosināja tās pasažieriem izkāpt no automašīnas un fiziski izrēķināties ar policijas darbiniekiem. Mēģinot vadītāju no automašīnas izvilkt, viņš darīja visu, lai tas neizdotos. Par radušos situāciju tika informēta dežūrdaļa un atsūtīti papildspēki. Vadītājs *I.M.* tika nogādāts Valsts narkoloģijas centrā Hospitāļu ielā 55.

[9.6] Liecinieks *J.B.* tiesas sēdē liecināja *(lietas lapa 46)*, ka ir ar *I.M.* dienesta biedri. 2007.gada 15.martā atradušies darba vietā, tīrījuši automašīnu. Piezvanīja *J.K.* un palūdza, lai aizved viņu ar draudzeni līdz pieturai. Aizveduši *J.K.* ar draudzeni līdz galapunktam. *I.M.* paskatījās, ka tuvākie autobusi pēc kāda laika brauks, aizbraukuši nedaudz tālāk. Nostāvējuši kādas 15 – 20 minūtes. Pretī braukusi automašīna, ieslēdzot tālos uguņus, un piestāja pretī *I.M.* automašīnai. Pienācis policists un palūdzis uzrādīt dokumentus. *I.M.* izdarījis visu, ko policists viņam lika. Policists paņēmis vadītāja apliecību un palūdzis izkāpt laukā no automašīnas. *I.M.* atteicās to darīt, jo nebija nekāda iemesla. Tad policists lūdzis atdot automašīnas atslēgas, bet *I.M.* atteicies to darīt. Policisti ar varu mēģināja *I.M.* izraut no automašīnas. Tika izsaukti papildspēki. Tad policisti trijatā izrāva *I.M.* no automašīnas un pārnesa pāri ielai, kur stāvēja policijas mikroautobuss. Policijas darbinieki *I.M.* spārdījuši ar kājām.

[9.7] Policijas darbinieks *I.G.* tiesas sēdē liecināja *(lietas lapa 59)*, ka atceros notikumu, par kuru ir izsaukts liecināt. Pirms gada kopā ar pārinieku strādājuši Bolderājā un aizturējuši automašīnas vadītāju par braukšanu alkohola reibumā. Vadītājs *I.M.* atteicās no visa. Liecinieks redzēja, ka *I.M.* brauc un piebremzē. *I.G.* tajā laikā rakstījis protokolu citam cilvēkam. Kamēr bijis aizņemts, viņa pārinieks pienācis pie *I.M.* mašīnas. *I.M.* atteicās parādīt dokumentus, sāka draudēt *A.L.*. Atteicās izpildīt policijas darbinieka pavēles. Mašīnā bija vēl trīs cilvēki, mainīšanās ar vietām nenotika. Policisti

izsauca papildspēkus. Atbrauca municipālās policijas mašīna un vēl viena ceļu policijas mašīna. Tad *I.M.* aizveda uz Hospitāļu ielu. *I.G.* braucis uz Hospitāļu ielu ar savu mašīnu, *I.M.* brauca uz Hospitāļu ielu municipālās policijas mašīnā. *I.M.* uzvedība Hospitāļu ielā mainījās, viņš palika viens bez draugiem, vairs nebija tik agresīvi noskaņots. Liecinieks redzēja, kā *I.M.* atteicās no ekspertīzes. Policisti pārbaudīja *I.M.* personību, izrādījās, ka viņš strādā municipālajā policijā vai kaut kur dienē. *I.M.* sāka piedāvāt naudu policijas darbiniekiem, ārstiem. *I.G.* sastādīja protokolu par atteikšanos no ekspertīzes Hospitāļu ielā.

[9.8] Policijas darbinieks *A.L.* tiesas sēdē liecināja *(lietas lapa 59 – 60)*, ka 2007.gada 15.martā Bolderājā viņa pārinieks atradās automašīnā, rakstīja protokolu, kad *A.L.* apstādināja automašīnu. Mašīnā atradās *I.M.*, kurš bija alkohola ietekmē, tas bija skaidrs no pirmā acu uzmetiena. Bija ļoti vēls vakars, mašīnu bija maz, *A.L.* paskaidroja, ka viņš pēc pieredzes var spriest, ka naktī bieži pie stūres sēžas cilvēki alkoholisko dzērienu ietekmē. Lieciniekam izsauca šaubas mašīnas vadīšanas stils, konkrētāk atbildēt nevar, jo tas notika ļoti sen. Mašīna apstājās apmēram 20 metrus no vietas, kur liecinieks stāvēja. *A.L.* visu laiku redzēja, kas notiek mašīnas salonā, apgaismojums uz ielas bija labs. Mainīšanās ar vietām nenotika. Mašīnas marku liecinieks neatceras. Atceras, ka mašīnā bija vairāki cilvēki. Noteikti bija viena meitene un vairāki puiši, cik tieši, neatceras. *A.L.* piegāja pie mašīnas, stādījās priekša, lūdza uzrādīt dokumentus. Vadītājs atteicās to darīt, kā tieši pamatoja atteikumu, liecinieks neatceras. No paša sākuma vadītājs bija agresīvi noskaņots. Pārinieks pabeidza rakstīt protokolu un piebrauca klāt. Vadītājam tika piedāvāta pārbaude uz vietas. No ekspertīzes vadītājs atteicās, izskanēja draudi. Policisti izsaukuši palīgspēkus, piebrauca municipālā policija. *A.L.* stādīja protokolu par atteikšanos no pārbaudes. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols tika sastādīts uz vietas. Administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts Hospitāļu ielā 55. Dienesta ziņojumu liecinieks rakstīja pēc tam, kad bija sastādījis visus protokolus.

[9.9] No lietā esošā izraksta no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes *(lietas lapa 52)*, kas datēts ar 2008.gada 15.aprīli, redzams, ka Nacionālo Bruņoto spēku Medicīnas nodrošinājuma centrā 2007.gada 15.martā ieradies *I.M.* ar sūdzībām par galvassāpēm, sāpēm muguras rajonā (pēc traumas 2007.gada 5.martā ap plkst. 01.00). Konstatēts kreisās rokas otrā pirksta piepampums, nobrāzumu pēdas uz muguras un labo deniņu rajonā.

[10] Administratīvajai apgabaltiesai nav pamata neticēt policijas darbinieku *I.G.* un *A.L.* dienesta ziņojumos [9.4] un [9.5] sniegtajai informācijai par lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, par to, kā notika *I.M.* vadītās automašīnas apturēšana 2007.gada 15.martā, jo minētie dienesta ziņojumi ir uzrakstīti tajā pašā dienā, kad norisinājās minētais notikums, un tie ir detalizēti un loģiski.

Lai gan minētajos dienesta ziņojumos ir konstatējamas latviešu valodas pareizrakstības kļūdas, kā arī ir viens neatrunāts labojums (*I.G.* dienesta ziņojumā ir izlabots laiks no 00.00 uz 00.05, kad policisti pamanījuši *I.M.* vadīto automašīnu), minētais Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav atzīstams par būtisku, proti, par tādu, kas varētu ietekmēt Lēmuma tiesiskumu. Administratīvā apgabaltiesa nepiekrīt *I.M.* argumentam, ka konkrētajā gadījumā pieļautās valodas kļūdas varēja izmainīt notikuma vai paskaidrojuma būtību, jo minētie dienesta ziņojumi, pirmkārt, ir saprotami un nerada apgabaltiesai šaubas par tajos atspoguļotā notikuma apstākļiem, un, otrkārt, tie nav vienīgie pierādījumi lietā. Apstākļus, kas ir minēti dienesta ziņojumos, apstiprina arī administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 238290 un liecinieku *I.G.* un *A.L.* tiesā sniegtās liecības [9.7] un [9.8]. Ņemot vērā, ka ir pagājis jau vairāk nekā gads no *I.M.* pārkāpuma izdarīšanas dienas, policisti vairs neatceras notikušo vissīkākajās detaļas, bet par faktu, ka *I.M.* vadītā automašīna pirms tās apturēšanas ir braukusi, policijas darbinieku liecībās pretrunas nav konstatējamas.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā policijas darbinieki *I.G.* un *A.L.*, nebūdami pazīstami ar *I.M.* pirms viņa vadītās automašīnas apturēšanas, nav personiski ieinteresēti, lai *I.M.* tiktu nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kuru viņš nav izdarījis. Tāpat apgabaltiesai nav pamata apšaubīt minēto policistu profesionalitāti, konstatējot pārkāpumus ceļu satiksmē.

Izvērtējot *J.B.* tiesā sniegtās liecības [9.6], ka *I.M.* automašīna, kad pie tās piebrauca policijas automašīna, bija jau apmēram 15 – 20 minūtes stāvējusi, Administratīvā apgabaltiesa tās vērtē kritiski, jo *J.B.*, būdams ar *I.M.* draudzīgās attiecībās, var būt ieinteresēts lietas iznākumā, turklāt šīs liecības neapstiprina citi lietā iegūti un pārbaudīti pierādījumi, izņemot paša *I.M.* paskaidrojumus, taču viņš ir tieši ieinteresēts šīs lietas iznākumā. Tādējādi secināms, ka *J.B.* liecības ir sniegtas ar nolūku palīdzēt *I.M.* izvairīties no atbildības par izdarīto.

Administratīvajai apgabaltiesai tāpat nav pamata neticēt tiesneses Lēmumā norādītajam, ka *I.M.* tiesas sēdē ir atzinis savu vainu un izdarīto nožēlojis. Tā kā *I.M.*, iesniedzot apelācijas sūdzību un sniedzot paskaidrojumus tiesas sēdē, savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzina, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka viņš ir mainījis savus paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Ievērojot minēto, *I.M.* paskaidrojumus Administratīvā apgabaltiesa vērtē kā tādus, kas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un kas ir sniegti ar nolūku izvairīties no administratīvās atbildības.

[11] Administratīvās apgabaltiesas ieskatā ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 238290, medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.1432, policijas darbinieku *I.G.* un *A.L.* dienesta ziņojumiem, kā arī viņu sniegtajām liecībām ir pierādīts fakts, ka *I.M.* 2007.gada 15.martā plkst.00.05 Rīgā ir vadījis transportlīdzekli Honda Civic, valsts reģistrācijas

numurs */dzēsta numura zīme/*, un, nogādāts ārstniecības iestādē, ir atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai.

Tā kā *I.M.* ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta astotajā daļā, atzīstams, ka viņš ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto tiesību normu.

[12] Izvērtējot *I.M.* apelācijas sūdzības argumentu, ka viņam nav tikusi izsniegta administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA 238290 kopija, Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka minētā protokola kopija atrodas lietā, savukārt no protokola oriģināla redzams, ka *I.M.* ir atteicies to parakstīt, ko apliecina divu liecinieku paraksti. No minētā secināms, ka *I.M.* ir atteicies ne tikai no protokola parakstīšanas, bet arī no protokola kopijas saņemšanas, ko netieši apliecina *I.G.* tiesā sniegtās liecības, ka *I.M.* no visa ir atteicies.

Ņemot vērā, ka *I.M.* 2007.gada 19.martā ir piedalījies pirmās instances tiesas sēdē, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma protokola saturs *I.M.* bija zināms, jo tajā ir norādīts, ka viņam minētajā datumā jāierodas Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Ievērojot minēto, secināms, ka konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma protokola kopijas nesaņemšana *I.M.* nav radījusi negatīvas sekas un viņš, piedaloties tiesas sēdē, ir varējis izmantot LAPK 260.pantā noteiktās tiesības.

[13] Ir noraidāms kā nepamatots *I.M.* arguments, ka pirmās instances tiesā, izskatot viņa administratīvā pārkāpuma lietu, nav ticis sastādīts tiesas sēdes protokols, tādējādi ir pārkāptas normatīvo aktu prasības.

Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka, tiesnešiem lietu izskatot vienpersoniski, kā tas ir konkrētajā gadījumā, saskaņā ar LAPK 271.[1]panta ceturto daļu prasība rakstīt protokolu, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, kurā par izdarīto pārkāpumu piemērojamais administratīvais sods ir arests, ir spēkā tikai no 2007.gada 21.jūnija *(ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2007.gada 17.maija likumu).*

Tā kā Lēmums ticis pieņemts 2007.gada 19.martā, secināms, ka prasība par tiesas sēdes protokola rakstīšanu vēl nebija ar likumu noteikta.

[14] Saskaņā ar LAPK 15.panta otro daļu karavīrus un citas disciplinārajiem reglamentiem (nolikumiem) pakļautās personas var pakļaut administratīvajai aizturēšanai, bet tām nevar piemērot administratīvo arestu. No lietā esošās dienesta apliecības Nr.00859 kopijas *(lietas lapa 19)* redzams, ka *I.M.* ir Nacionālo Bruņoto spēku kareivis.

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka Lēmumā pamatoti atzīts, ka *I.M.* administratīvais arests konkrētajā gadījumā nav piemērojams.

[15] Ievērojot iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums kā tiesisks ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2007.gada 19.marta lēmumu par *I.M.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotās daļas, bet *I.M.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga